

تفاوت حرکت جوهری در فلسفه با حرکت در فیزیک

شماره پرسش: ۱۴۰۲۹

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۴/۹/۱۶ ۰۷:۴۳:۳۳

متن پرسش

با سلام: مدتی است که پس از خواندن بحث حرکت در حکمت متعالیه در تلاشم تا مقاله ای در مورد قوه و انرژی در فیزیک و فلسفه بنویسم به همین خاطر نیاز به راهنمایی دارم. سوال من این است، همان طور که می دانید ملاصدرا در بحث حرکت در نهایت اثبات می کند که حرکت از مجرای صورت نوعیه و از سوی مفارق افاضه می گردد و حال آن که در فیزیک منشا حرکت به خود ماده نسبت داده می شود. اگر دقت شود مسئله ی مهمی است چرا که اگر اثبات شود که حرکت از سوی مفارق و ماورای ماده افاضه می گردد تمام تغییرات در این دنیا را باید به مفارق نسبت داد و این چیزی است که فیزیک خلاف آن را سالها و سالها در ذهن مردم جهان نشانده و به همین دلیل مردم چیزی جز ماده را منشا اثر نمی دانند. سوال این است که در فلسفه منشا حرکت مشخص است در فیزیک منشا حرکت چیست؟ نیرو است یا انرژی یا؟

متن پاسخ

- باسمه تعالی: سلام علیکم: آن معنا از حرکت که در فلسفه صدرایی مطرح است؛ تبدیل ذاتی قوه به فعل است که با افاضه ی فیض از طرف عالم معنا محقق می شود و این غیر از آن است که تصور شود حرکت از عالم معنا پدید می آید، بلکه تنها افاضه ی فیض یا تجلی وجود در میان است و در علمی مثل فیزیک، اساساً بحث در ذات عالم ماده در میان نیست بلکه بحث در حرکت های نسبی است مثل حرکت الکترون به گرد هسته. موفق باشید